26/07/2020

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ: Λόγια “σπαθιά” για την Αγιά Σοφιά

/ Αγία Σοφία

Λόγοι ανδρείοι, λόγοι δίκαιοι, λόγοι συγκινητικοί. Λόγοι “σπαθιά” εκ μέρους του συνόλου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, όπως αυτοί καταγράφηκαν κατά τα τελευταία 24ωρα της ασεβούς μετατροπής της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως σε τζαμί και της πραγματοποίησης της πρώτης μουσουλμανικής προσευχής εντός του περίλαμπρου ιερού ναού της Ορθοδοξίας και του παγκοσμίου πολιτισμού εν γένει.

Η καρδιά δεν αντέχει. Το άδικο βοά. Ο χρόνος θα περνάει με το παράπονο της δικαίωσης, και, όπως όλα δείχνουν, οι Ιεράρχες της Εκκλησίας της Ελλάδος στέκονται καλά, διότι, κατά την παρούσα ιστορική συγκυρία, αρθρώνουν λόγο που είναι κοφτερός, συνάμα περιεκτικός, ομιλούμενος ελληνορθόδοξα και του ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ. Για την Πόλη, θα έρθει ο καιρός. Ήρθε ο καιρός και για τους Ιεράρχες μας!

ΕΤΣΙ, ΤΟΥΡΚΕ, ΠΡΟΣΚΥΝΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ!

Την Παρασκευή 24 Ιουλίου το απόγευμα στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας τελέστηκε η Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου της Υπεραγίας Θεοτόκου χοροστατούντος και ομιλούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

Σε μία στιγμή εξαιρετικά κρίσιμη για την πατρίδα και το έθνος μας, σε μία στιγμή που η απόφαση για τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, μία απόφαση με την οποία βεβηλώνεται όχι μόνο το ιερό σύμβολο της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού αλλά και ένα μνημείο του παγκόσμιου πολιτισμού, κλήρος και λαός κατέφυγε στην Παναγία Μητέρα μας, την υπέρμαχο Στρατηγό του Γένους μας, όπως το έκαναν πάντοτε οι πατέρες μας επικαλούμενοι σε κάθε δύσκολη ώρα, σε κάθε πολιορκία της Κωνσταντινουπόλεως, τη χάρη και τη βοήθεια της.

«Έτσι, Τούρ-κε, προσκύνα μέσα στην Αγιά-Σοφιά, στον ναό της Ορ-θο-δοξίας! Τόσο αμόρφωτος είσαι που δεν σέβεσαι και τον δικό σου Θεό. Και αυτή είναι η διαφορά μας. Έλληνας σε τζαμί δεν θα προ-σκυ-νούσε ούτε με τη βία. Θα έβρισκε τρόπο να αυτοκτονήσει» είπε ο Σεβασμιώτατος Βεροίας εντός των πλαισίων του πύρινου κηρύγματός του. «Ευχαριστούμε Ερντογάν που έδει--ξες παγκοσμίως ποια είναι η

δύναμη της Αγιά-Σοφιάς, της Ορ-θο-δοξίας, του Χριστιανισμού».

«Και εάν εκείνοι απόψε θριαμβευ-τες θα κραυγάζουν ότι ο Θεός τους είναι μεγάλος, εμείς γνωρίζουμε και πιστεύουμε και ομολογούμε ότι κανένας Θεός δεν είναι «ως ο Θεός ημών, ο ποιων θαυμάσια με-γα-λα μόνον», και γνωρίζει την αδι-κία και τη βεβήλωση που γίνε-ται και ακούει την προσευχή και τις δεήσεις της Παναγίας Παρθέ-νου, και δι᾽ αυτών θα λυτρώσει και την Αγία Σοφία και το έθνος «από πάσης ανάγκης και θλι-ψεως», αρκεί εμείς να παραμέ-νουμε κο-ντα του και να επικα-λού-μεθα με πίστη τη βοήθειά και την προστα-σία της Υπεραγίας Θεοτό-κου».

ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΤΗΝ ΞΑΝΑΝΟΙΞΟΥΝ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Με κατάμεστο το Μητροπολιτικό Ναό και τον αύλειο χώρο και με πλειονοψηφία την νέα γενιά ο Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκος ετέλεσε την ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου για να φωτίσει η Περιώνυμος Σοφία του Πατρός ο Κύριος Ημών Ιησούς Χριστός τον Ερντογάν να αλλάξει τις ανιστόρητες βουλές του. Μάλιστα, ο χιώτης Ιεράρχης που συμβολικά εφόρεσε και μίτρα, έκανε εκτενή και βαθεία επιστημονική ομιλία με θεολογικές φιλολογικές αρχαιολογικές και ιστορικές αναφορές.

Ιδιαίτερη σημασία έδωσε στην αναφορά του ιστορικού τέχνης Γεωργίου Γαλαβάρη ότι η αρχιτεκτονική του Ναού της Αγίας Σοφίας εκφράζει το υπερφυσικό (το Θείον) αλλά ο χώρος αγγαλιάζει το ανθρώπινο. Αυτό σημείωσε ο Χίου Μάρκος είναι απόδοση του Ορθοδόξου Δόγματος της ενανθρωπίσεως της υποστατικής Σοφίας του Θεού και συνεπώς ο χώρος δεν μπορεί να λογισθεί ούτε ως Τζαμί ούτε ως Μουσείο. Είναι Ναός. Εκκλησία. Επίσης ετόνισε ότι την Αγία Σοφία προστατεύουν οι νεκροί της Βασιλεύουσας και θα την ξανανοίξουν τα νιάτα της Ελλάδος.

Επίσης, έγινε δισκοφορία το προιόν της οποίας θα δωρηθεί στον Ιερό Ναό Αγ. Κωνσταντίνου Καστελόριζου.

ΜΑΤΑΙΕΣ ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ, ΕΧΟΥΜΕ ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ

Την Ακολουθία του Ακάθιστου Ύμνου στο Ιερό Προσκύνημα του Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος τέλεσε το βράδυ της Παρασκευής 24 Ιουλίου 2020 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, ως κίνηση προσευχής και πνευματικής διαμαρτυρίας για την βεβήλωση του ναού της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη από τον βάρβαρο λαό που δεν σέβεται ούτε ιερότητα ούτε πολιτισμό.

Ο κ. Νεκτάριος, σε έναν κατάμεστο ναό από πιστούς που συμμετείχαν στην ακολουθία συμψάλλοντας το «Τη Υπερμάχω», τόνισε ότι «εμακρύνθημεν από τον αληθινό Θεό» και ταπεινωνόμαστε για τις αμαρτίες μας. Όμως μέσα σε τέτοιες δοκιμασίες, που αποτελούν μια δεύτερη άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, όπως και τότε, έτσι και σήμερα η πίστη ρίζωσε και θα ριζώσει στην καρδιά του λαού μας. Οι πατέρες μας αγωνίστηκαν όχι για συμφέροντα, αλλά υπέρ της πίστεως, της πατρίδος, της ελευθερίας. Αυτό το ήθος μας το μετέδωσαν και θα μείνει ακέραιο, όσο υπάρχει Εκκλησία χριστιανική πίστη. Η Ρωμηοσύνη δε θα νικηθεί.

Στην εποχή μας, οπότε και θριαμβεύει η τεχνολογία, η επιστήμη χωρίς Θεό, ο

πολιτισμός χωρίς Θεό, γεννήματα του ίδιου δυτικού πνεύματος το οποίο αρνήθηκε να υπερασπιστεί την χριστιανική Κωνσταντινούπολη από την επέλαση του βάρβαρου λαού, παρότι έδωσε υποσχέσεις, μετά την άλωση το 1204. Οι δυτικοί και σήμερα επαναλαμβάνουν την ίδια τακτική. Μας θέλουν υποταγμένους και ενταγμένους στον πολιτισμό, αλλά χωρίς να υπερασπίζονται την ιερότητα έναντι του βαρβαρισμού. Οι βάρβαροι και τότε και σήμερα προκάλεσαν και προκαλούν. Τότε παλέψαμε με τις δικές μας δυνάμεις και την πίστη μας. Μπορεί να νικηθήκαμε, αλλά δεν αφομοιωθήκαμε ούτε υποταχτήκαμε. Το ίδιο και σήμερα. Γνωρίζουμε ότι είμαστε μόνοι μας κατά άνθρωπον, όμως και πάλι η ελπίδα μας είναι στον Θεό, στην Υπέρμαχο Στρατηγό, την Παναγία η οποία στην Κέρκυρα λέγεται Δημοσιάνα, γιατί μπαίνει μπροστά από τον δήμο, τον λαό και βγαίνει στους δρόμους για να ενισχύσει τον κόσμο της, αλλά και τον Άγιο Σπυρίδωνα, τον προστάτη όχι μόνο της Κέρκυρας αλλά και όλης της Ορθοδοξίας. Η Παναγία και ο Άγιος δεν θα αφήσουν αναπάντητη την προσευχή του λαού.

Η ΠΟΛΗ ΖΕΙ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ – Η ΠΟΛΗ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΕΜΕΙΣ

Σε κλίμα συγκίνησης και με ιδιαίτερη κατάνυξη τελέσθηκε την Παρασκευή 24 Ιουλίου 2020 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ν. Ιωνίας Ιερά Αγρυπνία ως απάντηση στις προκλήσεις της γείτονος χώρας και του προέδρου αυτής με τη βεβήλωση του Πάνσεπτου Ναού της του Θεού Σοφίας και τη μετατροπή της από μουσείο σε μουσουλμανικό τέμενος.

Πλήθος κόσμου ανταποκρίθηκε πρόθυμα στο κάλεσμα του Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Ιωνίας κ. Γαβριήλ και προσήλθε ευλαβικά στον περίβολο του Ιερού Ναού, τηρώντας έτσι τις απαιτούμενες αποστάσεις και εφαρμόζοντας όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας.

«Ιστορική» χαρακτήρισε την 24η Ιουλίου στο κήρυγμά του ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γαβριήλ, ο οποίος αναφέρθηκε στην θλίψη και στον πόνο που επισκιάζει τις καρδιές των Χριστιανών, βλέποντας την Αγία Σοφία, το σύμβολο της Ορθοδοξίας και της Ρωμιοσύνης να γίνεται και πάλι σημείο καπηλείας και πολιτικών σκοπιμοτήτων με προφανή στόχο την έξαρση του φανατισμού και του εθνικισμού.

«Δεν αλώθηκε η Πόλη, διότι η Πόλη ζει στις καρδιές μας. Η Πόλη είμαστε όλοι εμείς», τόνισε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος και παρότρυνε τον πιστό λαό να μην χάνει την πίστη και την ελπίδα του διότι «τα αδύνατα παρά ανθρώποις, δυνατά παρά τω Θεώ εστί».

ΕΧΕΙ ΣΚΟΠΟ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ: «οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα»

Την Πέμπτη, 23 Ιουλίου 2020, και στον Καθεδρικό Ι. Ναό του Αποστόλου Παύλου στην Κόρινθο εψάλη ο Ακάθιστος Ύμνος και στην συνέχεια τελέσθηκε Ι. Αγρυπνία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου, συνιερουργούντος του Θεοφιλεστάτου Πρωτοσυγκέλλου της Ι. Μητροπόλεως,

Επισκόπου Κεγχρεών κ. Αγαπίου και με την συμμετοχή Κληρικών των Αρχιερατικών Περιφερειών Κορίνθου και Λουτρακίου.

Στον λόγο του προς τους ευσεβείς Πιστούς ο Σεβ. Ποιμενάρχης επεσήμανε ότι αυτή η «έκτακτη» Αγρυπνία προκλήθηκε από την απαράδεκτη, βέβηλη και ανίερη πράξη των «γειτόνων» μας Τούρκων να μετατρέψουν τον Ι. Ναό της «ΑγιάςΣοφιάς» σε τζαμί και έχει σκοπό ο Θεός και η Παναγιά μας, που ποτέ δεν άφησαν την Ορθοδοξία και την Χώρα μας αβοήθητες να βάλουν και πάλι το χέρι Τους! Επίσης, οφείλουμε να προσευχηθούμε και για τις πυρκαγιές, που κατακαίουν τον δασικό πλούτο της Κορινθίας μας, αλλά και για την πανδημία του κορωνοϊού, που ταλαιπωρεί ακόμη ολόκληρη την οικουμένη. Τόνισε δε ότι για εμάς τους Χριστιανούς το «αντίδοτο» σε κάθε δυσκολία, λύπη και στενοχώρια είναι η προσευχή. Μπορεί οι άλλοι να έχουν τα μέσα και την δύναμη για να μας εξοντώσουν, αλλά όπως λέει η Αγία Γραφή, «οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα» (Ψαλ. ιθ΄, στ. 8). Επομένως, πάντοτε ο Θεός θα μας προστατεύει και θα μας βοηθά! Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ολοκλήρωσε προτρέποντας όλους να μετανοήσουν και να προσευχηθούν θερμά, ώστε να προσελκύσουν την χάρη και το έλεος του Θεού και να μας λυτρώσει από όλα τα δεινά!

ΤΟΤΕ, ΓΙΑΤΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΩΣ;

Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μάνης, κ. Χρυσοστόμου, σχετικά με την ασεβή μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, αναφέρει, μεταξύ άλλων: «Στο Ναό αυτό, που έγινε το σύμβολο της Πόλης, υπηρετούσαν 1000 περίπου κληρικοί όλων των βαθμών. Εκεί ετελούντο οι στέψεις των αυτοκρατόρων, οι χειροτονίες των Πατριαρχών και οι μεγάλες τελετές της Εκκλησίας επί χίλια περίπου χρόνια. Απέκτησε δε ανά τους αιώνες μέγα κλέος γι' αυτό και οι βυζαντινοί τον Ναόν αυτόν τον αποκαλούσαν «Μεγάλη Εκκλησία». Πολύ χαρακτηριστικά είναι τα λόγια του σοφού του 14ου αιώνα Μανουήλ Χρυσολωρά: «Οίμαι ούτε γενέσθαι, μήτε μην γενήσεσθαι ποτε όμοιόν τι κατ' ανθρώπους». Πρόκειται για ένα αριστούργημα, ένα αθάνατο μνημείο του παγκοσμίου πολιτισμού». Σε άλλο σημείο, ο Σεβασμιώτατος διαπιστώνει και αναρωτιέται: "Η μετατροπή του Ναού της του Θεού Σοφίας σε τζαμί συνιστά, τελικά, καταστρατήγηση του Διεθνούς Δικαίου. Και είναι να απορεί κανείς. Τότε γιατί υπογράφονται οι Διεθνείς Συνθήκες και Συμβάσεις από τα διάφορα κράτη και μάλιστα πανηγυρικώς;".

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ – Μητροπολίτης Μάνης: Στην Αγιά Σοφιά υπηρετούσαν 1000 κληρικοί:

Τίς ἡμέρες αὐτές βαθύτατη θλίψη κατέχει τίς καρδιές ὅλων τῶν χριστιανῶν ἀνά τήν οἰκουμένη μέ τό ἀπαράδεκτο καί πασιφανές ἄδικο ἐγχείρημα τῆς μετατροπῆς τοῦ χριστιανικοῦ ναοῦ «τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας» σέ μουσουλμανικό τέμενος (τζαμί) ἀπό τήν πολιτική ἡγεσία τῆς Τουρκίας.

Ὡς εἶναι γνωστόν, ὁ βυζαντινός αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός Α’ ἔκτισε στήν Κωνσταντινούπολη τόν περίφημο καί ὑπέροχο αὐτό Ναό «τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας» καί στίς 27 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 537 μ.Χ. τελέστηκαν ἐπίσημα τά ἐγκαίνια, ὅτε καί βλέποντάς τον ὁλοκληρωμένο, τόν Ναό, ὁ αὐτοκράτωρ ἀνεφώνησε: «Δόξα τῷ Θεῷ τῷ καταξιώσαντί με τοιοῦτον ἔργον ἐπιτελέσαι. Νενίκηκά σε, Σολομών». Ἀρχιτέκτονες – Γεωμέτρες τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοῦ Ναοῦ ἦσαν ὁ Ἀνθέμιος ἀπό τίς Τράλλεις καί ὁ Ἰσίδωρος ἀπό τήν Μίλητο. Μάλιστα χρησιμοποιήθηκαν γιά τίς ἐπενδύσεις τῶν τοίχων καί πολύχρωμα μάρμαρα ἀπό τή Μάνη. Γιά τήν ἀνέγερση τοῦ Ναοῦ ἐργάστηκαν περίπου 600 ἄνθρωποι διαφόρων εἰδικοτήτων, τό δέ μῆκος του φθάνει τά 78 μ. καί τό πλάτος του τά 71 μ. Εἰδικότερα, μέγα ἐπίτευγμα εἶναι ὁ παμμεγέθης τροῦλος ὁ στεγάζων τόν τετράγωνον καί κεντρικόν χῶρον τοῦ ναοῦ, ὁ ὁποῖος καί κατέστη ἀρχιτεκτονικός τύπος τῆς βυζαντινῆς ναοδομίας. Ἔπειτα οἱ μεγάλες θύρες, τά παράθυρα σέ συνδυασμό φωτός καί ἀρχιτεκτονικῆς, τά βῆλα (παραπετάσματα), τό μιτατώριον δηλ. ἡ εἰδική αἴθουσα γιά τόν αὐτοκράτορα ἀπ’ ὅπου παρακολουθοῦσε τήν Θεία Λειτουργία, ὅλα ἐπιβλητικά. Ὁ ἄμβων στό μέσον τοῦ ναοῦ, πράγματι, ἔκπαγλος. Ἡ Ἁγία Τράπεζα καλλιτέχνημα καί ἡ Ἁγία Τράπεζα κάθε χριστιανικοῦ ναοῦ παραμένει πάντοτε στούς αἰῶνες καί δέν ἐπιτρέπεται ἡ καταστροφή της. Ἔπειτα οἱ πεσσοί, οἱ στύλοι, τά ὑπερῶα τόξα, οἱ θόλοι καί προπαντός τά ψηφιδωτά καταπλήσσουν. Ὅπως εἰπώθηκε ἀπό τόν λόγιο ἀξιωματοῦχο τοῦ 6ου αἰῶνα τόν Παῦλο Σιλεντιάριο «σέλας ψηφῖδος» κατέλαμπε τόν ναόν, ὡς γιά παράδειγμα «ὁ ἔνθρονος Χριστός» προσκυνούμενος ὑπό τοῦ αὐτοκράτορος.

Στό Ναό αὐτό, πού ἔγινε τό σύμβολο τῆς Πόλης, ὑπηρετοῦσαν 1000 περίπου κληρικοί ὅλων τῶν βαθμῶν. Ἐκεῖ ἐτελοῦντο οἱ στέψεις τῶν αὐτοκρατόρων, οἱ χειροτονίες τῶν Πατριαρχῶν καί οἱ μεγάλες τελετές τῆς Ἐκκλησίας ἐπί χίλια περίπου χρόνια. Ἀπέκτησε δέ ἀνά τούς αἰῶνες μέγα κλέος γι’ αὐτό καί οἱ βυζαντινοί τόν Ναόν αὐτόν τόν ἀποκαλοῦσαν «Μεγάλη Ἐκκλησία». Πολύ χαρακτηριστικά εἶναι τά λόγια τοῦ σοφοῦ τοῦ 14ου αἰῶνα Μανουήλ Χρυσολωρᾶ: «Οἶμαι οὔτε γενέσθαι, μήτε μήν γενήσεσθαι ποτε ὅμοιόν τι κατ’ ἀνθρώπους». Πρόκειται γιά ἕνα ἀριστούργημα, ἕνα ἀθάνατο μνημεῖο τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ.

Ὡστόσο ὁ χριστιανικός αὐτός ναός πού θεμελιώθηκε τό 532 μ.Χ. καί ἐπερατώθησαν οἱ ἐργασίες τό 537 μ.Χ. πρίν γεννηθεῖ ὁ Μωάμεθ (571 μ.Χ.) ἰσχύει, ἐν προκειμένῳ ἡ ἀρχή τοῦ δικαίου, κοσμικοῦ τε καί ἐκκλησιαστικοῦ κατ’ ἀναλογίαν τοῦ 24ου κανόνα τῆς Δ’ ἐν Χαλκηδόνι Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451 μ.Χ.) ὅτι, «ἅπαξ ναός ἐσαεί ναός», δέν εἶναι μόνον ἕνα καταπληκτικό ἀρχιτεκτόνημα. Ἐκφράζει κάτι βαθύτερο. Κρύπτει μυσταγωγικά μέσα του ὁ Ναός, μεγάλες ἔννοιες θεολογίας καί ἐκκλησιολογίας, χριστιανικῆς πίστεως καί ὕψιστων ἰδανικῶν καί ὁραμάτων. Ἔλεγε ὁ ἱστοριογράφος Προκόπιος ὅτι ὅπως εἶναι κτισμένος ὁ ναός αὐτός «ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός τόν ἔκτισε ὄχι μόνον διά τῶν χρημάτων ἀλλά καί μέ τήν διάνοιαν καί τήν ψυχήν του».

Πολυποίκιλη, λοιπόν, ἡ σημασία τοῦ μεγάλου αὐτοῦ χριστιανικοῦ ναοῦ γιατί παρέχει μιά λαμπρά εἰκόνα τοῦ ὅλου Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Καί δέν πρέπει νά παραγνωρίζουμε τό Βυζάντιο, ὡς Ἕλληνες. Εἶναι δική μας ἱστορία. Ἀληθῶς, τό Βυζάντιο τυγχάνει σπουδαιοτάτη περίοδος τοῦ Ἔθνους μας. Αὐτό εἶχε γενναίους αὐτοκράτορες καί φιλόχριστο λαό. Αὐτό εἶχε ἡρωϊκούς προμάχους τῆς Ὀρθοδοξίας καί δημιούργησε σπουδαῖο πολιτισμό. Ὡς εἶναι ἀποδεδειγμένο προστάτευσε τά ἑλληνικά γράμματα καί τήν ἐν γένει παιδεία. Ἔδωκε νομοθεσίες. Ἐνίσχυσε τήν ἱεραποστολή. Καλλιέργησε τίς καλές τέχνες, τήν μουσική, τήν ἁγιογραφία, τήν ἀρχιτεκτονική. Ἀνέδειξε ἁγίους καί ὁσίους καί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί ἐπί τοῦ ἐδάφους της συνεκλήθησαν καί οἱ περισσότερες Οἰκουμενικές Σύνοδοι.

Μέχρι δέ τό 1453, ὅτε ἐγένετο ἡ ἅλωσις τῆς Πόλεως λειτουργοῦσε ὡς χριστιανικός ναός. Ἔκτοτε, μέ τήν βάρβαρη κατάκτηση τῶν Ὀθωμανῶν, μετατράπηκε σέ τζαμί καί τό 1934 ἔγινε Μουσεῖο. Τό ἔτος 1985 ἡ UNESCO περιέλαβε τόν Ναό στόν Κατάλογο Μνημείων Παγκόσμιας Πολιτιστικῆς Κληρονομιᾶς καί ὑφίσταται γιά τόν χαρακτηρισμό μάλιστα αὐτόν καί νομική δέσμευση μέ τήν Συνθήκη (Διεθνοῦς Δικαίου) γιά τήν προστασία τῆς Παγκόσμιας Πολιτιστικῆς καί Φυσικῆς Κληρονομιᾶς.

Γι’ αὐτό ὅπως καί ὁ Παρθενών στήν Ἀκρόπολη ἔτσι καί ἡ Ἁγία Σοφία ἀνήκει σ’ ὁλάκερη τήν ἀνθρωπότητα. Κατά συνέπειαν δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἀλλοίωση τῆς ἱστορίας, ἡ παρούσα μονομερής καί αὐθαίρετη μετατροπή τοῦ Ναοῦ σέ τζαμί (10-7-2020). Ἀπάδει σέ κάθε ἔννοια τοῦ διεθνοῦς δικαίου καί τῆς ἠθικῆς, ἡ ἀνίερη αὐτή πράξη τοῦ Τουρκικοῦ κράτους τῆς βεβήλωσης τοῦ ναοῦ, πού προκαλεῖ σύμπασα τήν χριστιανοσύνη καί ἐπιφέρει γενική θλίψη. Ἡ μετατροπή τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας σέ τζαμί συνιστᾶ, τελικά, καταστρατήγηση τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. Καί εἶναι νά ἀπορεῖ κανείς. Τότε γιατί ὑπογράφονται οἱ Διεθνεῖς Συνθῆκες καί Συμβάσεις ἀπό τά διάφορα κράτη καί μάλιστα πανηγυρικῶς;

Γνωρίζουμε ὅμως, καί πεῖρα κατέχουμε, ὅτι ὡς Ἐκκλησία, καταφύγιο ἔχουμε τήν προσευχή. Καί βεβαίως καταθέτουμε πᾶσαν τήν ἐλπίδα μας στήν Παναγία Μητέρα μας, τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό, τοῦτες τίς δύσκολες πάλιν ὧρες γιά τό Ἔθνος μας. Στούς ἄλλους, λοιπόν, θόλους τῆς ψυχῆς μας, ἄς ψάλλουμε, ὅλοι μαζί, τόν ὕμνον «Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ». Ἄς προσευχηθοῦμε γιά τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, τήν τροφό τοῦ Γένους, γιά τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη μας κ. Βαρθολομαῖο, γιά τούς Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καί διακόνους τοῦ Θρόνου καί γιά τούς ὁμογενεῖς μας στήν Πόλη. Ἄς ἱκετεύσουμε γιά σύνεση καί εἰρήνη «ἐν παντί». Πρός τήν Παναγία ἄς ὑψώσουμε τάς χεῖρας μας καί ἄς εἰποῦμε: «Ἱκετεύομεν, οἱ δοῦλοι σου καί κλίνομεν γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλῖνον τό οὖς σου Ἁγνή καί σῶσον τούς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς».

ΕΝΑΣ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ: ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΔΟΥΝ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΜΟΥ ΟΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΝ…

«Αυτές τις μέρες, με κορύφωμα αυτήν την εβδομάδα, βουίζει στα αφτιά όλου του κόσμου η θλιβερή είδηση ότι η Αγία Σοφία, «η Μεγάλη Εκκλησιά», που στολίζει μέχρι σήμερα, για χίλια πεντακόσια περίπου χρόνια, την ένδοξη πρωτεύουσα του Βυζαντίου, την Πόλη των ονείρων μας, μετατρέπεται σε τούρκικο τζαμί. Τι φοβερό πράγμα!» αναφέρει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος σε επίκαιρο μήνυμά του. «Ένας παμμέγιστος Ναός, που θεμελιώθηκε το 532 και εγκαινιάστηκε το 537, που ήταν ο καθεδρικός Ναός του επισκόπου της Πόλης και ονομαζόταν Μεγάλη Εκκλησία και για το μέγεθός της (78μ. μήκος και πλάτος 72 μ., ενώ το ύψος έφτανε τα 62 μ.), αλλά και για τον προορισμό και την αποστολή της, μεταβάλλεται στις μέρες μας σ΄ένα τούρκικο τέμενος με ανάλογη «διακόσμηση».

Σε άλλο σημείο, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει: «Ήθελα να γράψω μα δίσταζα μέχρι τούτη τη στιγμή. Διάβαζα τα γραφόμενα πολλών και επισήμων και δεν ήθελα να γράψω κάτι σαν αυτά. Δηλαδή πονάμε, γιατί μεταβάλλεται σε τζαμί «ένα μνημείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς»; Ένα μνημείο, αρχιτεκτονικό μεγαλούργημα, που άντεξε στον πανδαμάτορα χρόνο; Ένα μνημείο που προστατεύει η UNESCO και με τη μετατροπή του φεύγει από την κηδεμονία της; Όχι, δε με γεμίζουν και δεν παρηγορούν εσώψυχα μόνο αυτού του είδους οι θρήνοι γι΄αυτήν την απώλεια. Δεν ήθελα να γράψω, για να μην ιδούν τα δάκρυά μου και τον πόνο μου οι απέναντί μας και χαρούν για την ανείπωτη θλίψη μας».

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

«Αὐτές τίς μέρες, μέ κορύφωμα αὐτήν τήν ἑβδομάδα, βουίζει στά ἀφτιά ὅλου τοῦ κόσμου ἡ θλιβερή εἴδηση ὅτι ἡ Ἁγία Σοφία, «ἡ Μεγάλη Ἐκκλησιά», πού στολίζει μέχρι σήμερα, γιά χίλια πεντακόσια περίπου χρόνια, τήν ἔνδοξη πρωτεύουσα τοῦ Βυζαντίου, τήν Πόλη τῶν ὀνείρων μας, μετατρέπεται σέ τούρκικο τζαμί.

Τί φοβερό πράγμα! Ἕνας παμμέγιστος Ναός, πού θεμελιώθηκε τό 532 καί ἐγκαινιάστηκε τό 537, πού ἦταν ὁ καθεδρικός Ναός τοῦ ἐπισκόπου τῆς Πόλης καί ὀνομαζόταν Μεγάλη Ἐκκλησία καί γιά τό μέγεθός της (78μ. μῆκος καί πλάτος 72 μ., ἐνῶ τό ὕψος ἔφτανε τά 62 μ.), ἀλλά καί γιά τόν προορισμό καί τήν ἀποστολή της, μεταβάλλεται στίς μέρες μας σ΄ἕνα τούρκικο τέμενος μέ ἀνάλογη «διακόσμηση».

Ἕνας ἱερός χῶρος, ὅπου ἦταν ὁλοφάνερη ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἔγιναν ἀναρίθμητες θεῖες λειτουργίες ἀπό ἁγίους Ἱεράρχες, ἀπό καταξιωμένους καί εὐλαβεῖς Ἱερεῖς καί ἀπό ἱεροπρεπεῖς καί πρόθυμους διακόνους, ὅπου γονάτισαν εὐσεβεῖς ὁμόθρησκοί μας καί ἔκλαψαν μπροστά στά εἰκονίσματα καί ἄνοιξαν τήν καρδιά τους μέ κατανυκτική προσευχή, ὅπου ἀντήχησαν ἀγγελικές ψαλμωδίες ἀπό δεκάδες, ἑκατοντάδες καί χιλιάδες χαρισματικούς καί καλλίφωνους ἄρχοντες πρωτοψάλτες, λαμπαδάριους καί δομέστικους, σήμερα ὑποβιβάζεται καί βεβηλώνεται ἀπό ἐκείνους πού οὔτε τόν Θεό φοβοῦνται οὔτε τούς ἀνθρώπους ἐντρέπονται.

Ἕνας ἀσύγκριτος ἱερός Ναός, γιά τόν ὁποῖο δούλεψαν ὑπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ Ἀνθεμίου καί τοῦ Ἰσιδώρου, ἀσύγκριτων ἀρχιτεκτόνων, ἑκατό μαΐστορες, ἀπό τούς ὁποίους ὁ καθένας εἶχε ἑκατό μισθίους, ὅλοι μαζί οἱ ἐργαζόμενοι ἔφταναν τούς 10.000, οἱ 5000 δούλευαν στό δεξιό μέρος καί οἱ ἄλλοι στό ἀριστερό καί ὅλοι ἔδειχναν πολλή σπουδή «εἰς τό ταχέως κτίζεσθαι» κατά τόν Γεώργιο Κωδινό, Κουροπαλάτη, ἐνῶ, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ ιστορικός σημειώνει, κάθε ἀπόγευμα ἐπισκεπτόταν τό κτίσμα καί ἐπιθεωροῦσε μέ ἐνδιαφέρον τήν πρόοδο τοῦ ἔργου ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτορας Ἰουστινιανός, μεταβάλλεται σέ τζαμί, ὄχι γιατί δέν ὑπάρχουν ἄλλα γιά τίς θρησκευτικές ἀνάγκες τῶν μουσουλμάνων, ἀλλά ἀπό πολιτικές σκοπιμότητες, ἀπό ἕναν θρησκευτικό φανατισμό, ἀπό μισαλλοδοξία καί ἐμπάθεια καί φθόνο πρός τήν ἀληθινή πίστη τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἕνας ἱερός χῶρος, μέσα στόν ὁποῖο ἔψαλλε «δεξιά ὁ βασιλιάς καί ζερβά ὁ Πατριάρχης» καί οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ρωσίας βίωσαν τή θεία λειτουργία τόσο βαθιά καί ἐνθουσιάστηκαν τόσο πολύ, ὥστε γυρνῶντας εἶπαν στούς ὁμοεθνεῖς τους «αὐτήν τή θρησκεία θέλουμε πού ἡ ἀλήθειά της ἐξακτινώνεται τήν ὥρα τῆς

λατρείας της» καί μέ ἀφορμή αὐτήν τή λειτουργία στήν Ἁγία Σοφία ὁ Πατριάρχης Φώτιος, ἀνταποκρινόμενος στήν εὐγενική πρόσκληση καί τήν ἐπίμονη παράκληση τῶν ἡγεμόνων τῆς Ρωσίας, ἔστειλε τούς Θεσσαλονικεῖς ἱεραποστόλους, ἀδελφούς καί ἁγίους Μεθόδιο καί Κύριλλο καί ἐκεῖνοι χόρτασαν τίς πεινασμένες ψυχές τῶν μυριάδων Ρώσων μέ τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καί πότισαν τή ζωή τους μέ τά ζείδωρα νάματα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, αὐτός ὁ τόπος, πού ἄντεξε 1500 χρόνια περίπου, παραδίδεται στούς ἀγαρηνούς. Σ΄αὐτούς πού βασάνισαν τό γένος μας 400 χρόνια καί ὁδήγησαν «ὡς πρόβατα ἐπί σφαγήν» μυριάδες ραγιάδες, φλογερούς ὀρθόδοξους χριστιανούς στό μαρτύριο.

Ἤθελα νά γράψω κάτι γιά τήν Ἁγιά Σοφιά, πού μέ συγκλόνιζαν ἀπό παιδί τά σχετικά μέ αὐτήν ποιήματα καί γλυκά τραγούδια καί δέν ἔφευγαν ἀπό τό μυαλό μου τά θαύματα καί τά τραύματα τοῦ γένους μας πού συνδέονται μέ τήν Ἐκκλησιά, πού ΄χει τά τετρακόσια σήμαντρα καί τίς ἑξήντα δυό καμπάνες.

Ἤθελα νά περιγράψω τόν ψυχικό μου πόνο στό ἄκουσμα τῆς ἀλλαγῆς. Ἄλλωστε τόσοι γράφουν, γιατί ἐγώ νά ὑστερήσω πού εἶμαι καί κληρικός καί ἀσφαλῶς κάτι θά περιμένουν καί ἀπό ἐμένα οἱ κληρικοί καί οἱ χριστιανοί τῆς Μητροπόλεώς μας;

Ἤθελα νά γράψω μά δίσταζα μέχρι τούτη τή στιγμή. Διάβαζα τά γραφόμενα πολλῶν καί ἐπισήμων καί δέν ἤθελα νά γράψω κάτι σάν αὐτά. Δηλαδή πονᾶμε, γιατί μεταβάλλεται σέ τζαμί «ἕνα μνημεῖο παγκόσμιας πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς»; Ἕνα μνημεῖο, ἀρχιτεκτονικό μεγαλούργημα, πού ἄντεξε στόν πανδαμάτορα χρόνο; Ἕνα μνημεῖο πού προστατεύει ἡ UNESCO καί μέ τή μετατροπή του φεύγει ἀπό τήν κηδεμονία της; Ὄχι, δέ μέ γεμίζουν καί δέν παρηγοροῦν ἐσώψυχα μόνο αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ θρῆνοι γι΄αὐτήν τήν ἀπώλεια.

Δέν ἤθελα νά γράψω, γιά νά μήν ἰδοῦν τά δάκρυά μου καί τόν πόνο μου οἱ ἀπέναντί μας καί χαροῦν γιά τήν ἀνείπωτη θλίψη μας.

Δέν ἤθελα νά γράψω, γιά νά μήν ταυτίσω τό παράπονό μου καί τή διαμαρτυρία μου μέ τούς Εὐρωπαίους, πού λέγουν καί γράφουν τόσα ὡραῖα, ἀλλά φαινομενικά, γιατί ὄχι ἀπό αὔριο ἀλλά ἀπό σήμερα, ἀφοῦ ἔκαναν τό «καθῆκον» τους, θά ἡσυχάσουν καί θά κοιμηθοῦν ἤρεμα τό βράδυ.

Ὅμως ἔδιωξα ὅλους τούς διασταγμούς μου καί σήμερα τήν τελευταία ἡμέρα πρό τῆς βεβηλώσεως, πρό τῆς «ἐκτελέσεως» τοῦ Ἱεροῦ καί ἀνεπανάληπτου Ναοῦ μας, πού θά μένει στήν καρδιά μας ὡς θησαυρός ἀσύλητος καί ἀμόλυντος, ἀποφασίζω νά χαράξω τοῦτες τίς ἀδρές γραμμές μέ χέρι πού τρέμει ἀπό συγκίνηση καί μέ καρδιά πού χτυπᾶ στούς ἤχους τῆς θερμῆς ἱκεσίας πρός τήν Παναγιά μας, τήν Πλατυτέρα, τῆς ὁποίας τό ψηφιδωτό μένει ἀνέπαφο καί λαχταρᾶμε νά μένει

ἀνέπαφο καί μετά τήν τραγική καί ἀνήκουστη μετατροπή.

«Παναγιά μου Παντάνασσα τοῦ Μυστρᾶ, πού εἶσαι καί ἡ Πλατυτέρα τῆς Ἁγίας Σοφίας, πού στέκεσαι πάντα ἡ ἴδια ἀπάνω ἀπό τό ἱερό Βῆμα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησιᾶς, γιά νά δείχνεις σέ ποιόν ἀνήκει αὐτός ὁ μεγάλος Ναός τῆς χριστιανοσύνης, Βασίλισσα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων θά παραμείνεις. Σέ ἱκετεύουμε ὅλοι οἱ Ἕλληνες τῆς Ἑλλάδος, καί ἐμεῖς ἀπό τήν ἱστορική μας Σπάρτη, καί σέ παρακαλοῦμε ‘’δάκρυσε Κυρά Δέσποινα’’, Ὑπέρμαχε τοῦ Γένους μας Στρατηγέ, μήπως ὁ βάρβαρος …λογικευτεῖ».